

Швоња (Мирко) Дамира, Приједор, постхумно,
 Грбић (Бранко) Миломира, Приједор, постхумно,
 Ловрић (Љупко) Маринка, Приједор, постхумно,
 Мутић (Душан) Горана, Приједор, постхумно,
 Демировић (Авдо) Хасана, Бијељина, постхумно,
 Лукић (Васо) Душана, Бијељина, постхумно,
 Билал (Владимир) Петра, Бијељина, постхумно,
 Стевановић (Бранко) Стеву, Бијељина, постхумно,
 Савић (Божидар) Јову, Добој, постхумно,
 Жарковић (Недо) Богдана, Добој, постхумно,
 Томић (Богољуб) Радивоја, Сребреница, постхумно,
 Миловановић (Светолик) Ненада, Сребреница, постхумно,
 Лазаревић (Недељко) Данила, Теслић, постхумно,
 Стефановић (Недељко) Саву, Модрича, постхумно,
 Којић (Раде) Слободана, Модрича, постхумно,
 Илић (Предраг) Стојку, Модрича, постхумно,
 Благојевић (Владо) Радомира, Модрича, постхумно,
 Матијевић (Лазо) Николу, Модрича, постхумно,
 Микановић (Мићо) Драгана, Модрича, постхумно,
 Јовић (Перо) Данила, Брчко Дистрикт, постхумно,
 Вељанчић (Срето) Тому, Брчко Дистрикт, постхумно,
 Суботић (Славко) Саву, Брчко Дистрикт, постхумно,
 Мијатовић (Митар) Јову, Брчко Дистрикт, постхумно,
 Мирић (Васо) Тихомира, Брчко Дистрикт, постхумно,
 Џомбић (Војислав) Петра, Брчко Дистрикт, постхумно,
 Алексић (Андрија) Симу, Брод, постхумно,
 Шкрбић (Алекса) Мирка, Брод, постхумно,
 Ђаковић (Миле) Недељка, Брод, постхумно,
 Векић (Ратко) Милана, Источни Дрвар, постхумно,
 Кнежевић (Милан) Слободана, Источни Дрвар, постхумно,
 Баук (Ђуро) Горана, Источни Дрвар, постхумно,
 Поповић (Лазо) Милорада, Источни Дрвар, постхумно,
 Савић (Недељко) Душка, Оштра Лука, постхумно,
 Андрулајевић (Ђуро) Ђуро, Оштра Лука, постхумно,
 Арсенић (Мирко) Јову, Оштра Лука, постхумно,
 Бајић (Бошко) Рајка, Оштра Лука, постхумно,
 Адамовић (Мићо) Божу, Оштра Лука, постхумно,
 Аврамовић (Бошко) Рајка, Оштра Лука, постхумно,
 Хркић (Ћамил) Елвира, Дринић, Петровац, постхумно,
 Вељовић (Иван) Милинка, Зворник, постхумно,
 Лукић (Сретен) Милутина, Зворник, постхумно,
 Николић (Андрија) Петка, Зворник, постхумно,
 Крајшумовић (Новак) Драгана, Зворник, постхумно,
 Мијатовић (Владо) Маринка, Зворник, постхумно,
 Милошевић (Ћетко) Ранка, Билећа, постхумно,
 Драгић (Ратко) Александра, Билећа, постхумно,
 Милићевић (Васо) Милоша, Билећа, постхумно,
 Гајић (Милић) Душка, Петрово, постхумно,
 Сарчевић (Љубомир) Петра, Петрово, постхумно,
 Кокић (Никола) Божу, Требиње, постхумно,
 Путица (Милан) Предрага, Требиње, постхумно,
 Ковач (Рајко) Драгомира, Требиње, постхумно,
 Вицо (Саво) Миленка, Требиње, постхумно,
 Ковачевић (Војко) Милимира, Невесиње, постхумно,
 Ктиторенко (Станиславович) Олега, Милићи, постхумно,

Кекић (Миливоје) Милисава, Фоча, постхумно,
 Аврам (Љубомир) Милку, Фоча, постхумно,
 Ковач (Стојан) Раду, Соколац, постхумно,
 Шућур (Богдан) Зорана, Соколац, постхумно,
 Косановић (Мика) Јеленка, Осмаци, постхумно.

Број: 01-136-1884-7/17
 22. јуна 2017. године
 Бањалука

Предсједник
 Републике,
Милорад Додик, с.р.

1030

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОРЕСКОМ СИСТЕМУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о пореском систему Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Деветнаестој сједници, одржаној 15. јуна 2017. године, а Вијеће народа 23. јуна 2017. године констатовало да усвојеним Законом о пореском систему Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1906/17
 23. јуна 2017. године
 Бањалука

Предсједник
 Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ПОРЕСКОМ СИСТЕМУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се порески систем Републике Српске и успостављање и вођење Регистра пореских и непореских давања.

Члан 2.

(1) Порески систем Републике Српске представља скуп свих пореских и непореских давања која се плаћају у Републици Српској.

(2) Пореским давањима, у смислу овог закона, сматрају се сва принудна, неповратна давања за која порески обвезник не остварује директну корист или противуслугу.

(3) Непореским давањима, у смислу овог закона, сматрају се давања за која обвезник остварује директну корист или противуслугу.

Члан 3.

Циљ овог закона је обезбјеђење оптималног пореског оптерећења у Републици Српској и заштита интегритета пореских обвезника.

Члан 4.

(1) Пореска и непореска давања која се плаћају на територији Републике Српске могу се увести, укидати и мијењати искључиво законом.

(2) Порески подстицаји, ослобађања од пореза и умањења основице или стопе могу се увести, укидати и мијењати искључиво законом.

(3) Висина сваког појединачног пореског и непореског давања обавезно је одређена или јасно одредива законом.

(4) Обвезник пореског или непореског давања обавезно се одређује законом.

Члан 5.

(1) Изузетно од члана 4. овог закона, уколико је законом којим је уведено непореско давање утврђен јасан правни основ, мијењање основице, стопе или износа непореског

давања може се вршити и подзаконским актом, уз претходну сагласност Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада), односно надлежног одбора Народне скупштине Републике Српске (у даљем тексту: Народна скупштина).

(2) Уз подзаконски акт из става 1. овог члана објављује се и сагласност Владе, односно надлежног одбора Народне скупштине на тај акт.

Члан 6.

(1) Сва пореска и непореска давања имају карактер јавног прихода.

(2) Прије почетка плаћања акт који садржи назив сваког пореског и непореског давања, његов износ, начин утврђивања обавезе, обвезник и корисник прихода обавезно се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске”, односно у службеном гласилу јединице локалне самоуправе.

(3) Осим објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”, акт из члана 5. став 1. овог закона објављује се и на званичној интернет страници обрађивача тог акта.

Члан 7.

Порески систем Републике Српске чине:

- 1) пореска давања:
 1. порез на добит,
 2. порез на доходак,
 3. порез на непокретности,
 4. порез на употребу, држање и ношење добара,
 5. порез на добитке од игара на срећу,
 6. порез на додату вриједност,
 7. акцизе,
 8. царине,
 9. путарине;
- 2) непореска давања:
 1. допринос за пензијско и инвалидско осигурање,
 2. допринос за здравствену заштиту,
 3. допринос за дјечју заштиту,
 4. допринос за осигурање од незапослености,
 5. допринос за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалида,
 6. концесионе накнаде,
 7. накнаде за воде,
 8. накнаде за шуме,
 9. накнаде за ловство,
 10. накнаде за заштиту животне средине,
 11. накнаде из области саобраћаја,
 12. накнаде из области уређења простора и грађења,
 13. накнаде из области комуналних дјелатности,
 14. накнаде за приређивање игара на срећу,
 15. накнаде из области пољопривреде,
 16. накнаде из области рударства и геологије,
 17. накнаде из области метрологије,
 18. накнаде из области ветеринарства,
 19. накнаде из области заштите здравља,
 20. накнаде из области цивилне заштите,
 21. накнаде лицима на која су пренесена јавна овлашћења,
 22. накнаде које се плаћају овлашћеним регулаторним тијелима у Републици Српској,
 23. републичке административне таксе,
 24. градске административне таксе,
 25. општинске административне таксе,
 26. судске таксе,
 27. комуналне таксе,
 28. новчане казне,
 29. чланарине.

Члан 8.

(1) Свако појединачно пореско давање у Републици Српској обавезно је усклађено са начелом законитости, сразмјерности и рационалности.

(2) Свако појединачно непореско давање у Републици Српској обавезно је усклађено са начелом законитости, еквивалентности и рационалности.

(3) Начело законитости, у смислу ст. 1. и 2. овог члана, значи да је свако пореско и непореско давање законом уведено, укинато или замјeњено у пореском систему.

(4) Начело сразмјерности, у смислу става 1. овог члана, значи да се висина сваког пореског давања утврђује у складу са економском снагом пореског обвезника.

(5) Начело еквивалентности сваког појединачног непореског давања, у смислу става 2. овог члана, значи да висина сваког давања кореспондира вриједности добијеној у јавним добрима или услугама за које се плаћа.

(6) Начело рационалности сваког појединачног пореског и непореског давања, у смислу ст. 1. и 2. овог члана, значи да трошкови убирања тог давања не могу бити већи од висине тог давања.

Члан 9.

(1) Овлашћени обрађивачи закона којима се уводе, мијењају или укидају непореска давања дужни су да прије упућивања нацрта, односно приједлога закона Влади ради усвајања прибаве мишљење Министарства финансија (у даљем тексту: Министарство) за тај закон, уз који се обавезно доставља анализа оправданости увођења, мијењања или укидања сваког појединачног давања које је садржано у предложеном тексту закона.

(2) Овлашћени предлагачи закона којима се уводе, мијењају или укидају непореска давања дужни су, прије предлагања тог закона Народној скупштини, прибавити мишљење Министарства за тај закон уз који се обавезно доставља анализа оправданости увођења, мијењања или укидања сваког појединачног давања које је садржано у предложеном тексту закона.

(3) Анализа из ст. 1. и 2. овог члана садржи разлоге увођења, мијењања или укидања појединачног давања, оправданост увођења, мијењања или укидања појединачног давања, те анализу ефеката увођења, мијењања или укидања тог давања на пословне субјекте или грађане.

(4) Министарство доставља обрађивачу, односно овлашћеном предлагачу закона, мишљење о оправданости увођења, укидања или мијењања појединачног давања предложеног законом у односу на порески систем и пореску политику Републике Српске, у смислу ст. 1. и 2. овог члана, израђено на основу анализе обрађивача закона.

(5) Анализа из ст. 1. и 2. овог члана и мишљење из става 4. овог члана чине саставни дио образложења нацрта, односно приједлога закона који се упућује Народној скупштини.

Члан 10.

(1) Републички органи и организације, јединице локалне самоуправе и субјекти на које су пренесена јавна овлашћења дужни су да прије доношења подзаконског акта из члана 5. став 1. овог закона прибаве сагласност Владе.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, у случају да се актом из члана 5. став 1. овог закона смањују или укидају непореска давања, републички органи и организације, јединице локалне самоуправе и субјекти на које су пренесена јавна овлашћења нису дужни да прибаве сагласност Владе.

(3) У случају из става 1. овог члана предлагач подзаконског акта дужан је да уз приједлог акта достави анализу оправданости и висине сваког појединачног непореског давања које је садржано у предложеном тексту акта, као и мишљење Министарства.

(4) Сагласност Владе из става 1. овог члана односи се на оправданост и висину предложеног појединачног непореског давања.

(5) У вези са изработом анализе из става 3. овог члана и мишљења Министарства сходно се примјењују одредбе члана 9. ст. 3. и 4. овог закона.

Члан 11.

(1) Овлашћена регулаторна и надзорна тијела која за свој рад одговарају Народној скупштини дужна су да прије доношења подзаконског акта из члана 5. став 1. овог закона прибаве сагласност надлежног одбора Народне скупштине.

(2) У случају из става 1. овог члана предлагач подзаконског акта дужан је да уз приједлог акта достави анализу оправданости и висине сваког појединачног непореског давања које је садржано у предложеном тексту акта, као и мишљење Министарства.

(3) Надлежни одбор Народне скупштине даје сагласност о оправданости и висини предложеног појединачног непореског давања.

(4) У вези са изработом анализе из става 2. овог члана и мишљења Министарства сходно се примјењују одредбе члана 9. ст. 3. и 4. овог закона.

Члан 12.

Приликом израде анализе оправданости увођења, мијењања или укидања непореских давања нарочито се води рачуна о следећем:

- 1) усклађености са сваким појединачним начелом пореског система,
- 2) издашности (број платилаца, висина прикупљених средстава),
- 3) конкурентности (упоредивост тог непореског давања са истим или сличним давањем са земљама у региону),
- 4) једноставности и циљу увођења, мијењања или укидања тог давања.

Члан 13.

(1) Министарство успоставља и води Регистар пореских и непореских давања (у даљем тексту: Регистар).

(2) Регистар садржи преглед свих појединачних врста пореских и непореских давања која плаћају правна и физичка лица у Републици Српској на основу закона Републике Српске, осим пореских и непореских давања која су уведена у порески систем прописима из области индиректних пореза, акциза и царина.

(3) Почетни Регистар представља преглед свих појединачних врста пореских и непореских давања која су на снази у Републици Српској.

(4) Почетни Регистар утврђује Влада на приједлог Министарства у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона, на основу прописа којима су уведена пореска и непореска давања.

(5) Обвезници пореских и непореских давања, надлежна министарства и институције могу у року од 60 дана од дана објављивања почетног Регистра дати Министарству примједбе на садржај Регистра.

(6) Послије истека рока из става 5. овог члана Министарство у наредних 60 дана врши анализу основаности достављених примједба и врши измјене података у почетном Регистру.

(7) Послије истека рока из става 6. овог члана подаци у Регистру су коначни.

(8) Овлашћени предлагач, односно обрађивач акта којим је уведено, измијењено или укинато пореско или непореско давање, обавезно доставља Министарству акт прије његовог објављивања у службеном гласилу.

(9) Министарство мијења податке у Регистру након ступања на снагу закона, односно прописа којим се уводи, укида или мијења појединачно пореско или непореско давање.

(10) Регистар је јаван и објављује се на интернет страници Министарства.

(11) Сва пореска и непореска давања која нису унесена у Регистар не стварају обавезу плаћања, а предлагач прописа у

којем су садржана таква давања дужан је да покрене процедуру њиховог брисања из тог прописа по хитном поступку.

(12) Министар доноси правилник којим се уређују поступак успостављања Регистра и ажурирање података у Регистру.

Члан 14.

У Регистар неће бити уписана пореска и непореска давања утврђена супротно одредбама овог закона.

Члан 15.

Циљеви успостављања Регистра су заштита пореских обвезника и јачање правне сигурности путем:

- 1) заштите начела прописаних овим законом, на којима почива порески систем Републике Српске,
- 2) обезбјеђивања транспарентности наплате јавних прихода,
- 3) успостављања основа за праћење и анализирање оптерећења грађана и привредних субјеката плаћањем јавних прихода,
- 4) подршке успостављању трајног система унапређивања пословног окружења и повећања конкурентности привреде,
- 5) обезбјеђења оптималног пореског оптерећења.

Члан 16.

(1) Министарство једном годишње врши анализу оптерећености привреде и становништва пореским и непореским давањима из Регистра.

(2) У анализи се обавезно користе следећи показатељи:

- 1) глобалног фискалног оптерећења - стопа фискалног оптерећења на бази консолидованих обавезних фискалних давања и стопа консолидованих јавних прихода,
- 2) парцијалног фискалног оптерећења - стопа оптерећења једном врстом пореза, стопа оптерећења на локалном нивоу, стопа оптерећења просјечног пореског обвезника и стопа оптерећености пореске основнице,
- 3) стопа покрића трошкова јавног добра или услуге накнадом која се плаћа за њено коришћење,
- 4) стопа покрића укупних трошкова наплате појединачног јавног прихода укупно оствареним приходом од његове наплате у току године.

(3) Ради израде анализе из става 1. овог члана, надлежни органи, организације и институције у чијој надлежности је прикупљање пореских и непореских давања дужни су доставити Министарству, у форми извјештаја, податке и информације о давањима која су садржана у Регистру, а које су разврстане према врсти давања, броју уплатилаца и укупном износу давања, најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину.

(4) Министар доноси правилник којим се уређују методе, начин вршења анализе из става 1. овог члана и члана 9. овог закона, те врста, начин и форма достављања релевантних података из става 3. овог члана.

Члан 17.

На основу анализе Регистра из члана 16. овог закона, Влада врши оцјену основаности сваког појединачног пореског и непореског давања у Републици Српској и у оквиру Програма економских реформи Републике Српске даје смјернице и динамику усклађивања тих давања са начелима из члана 8. овог закона.

Члан 18.

Надзор над спровођењем овог закона врши Министарство.

Члан 19.

У року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона министар ће донијети:

- 1) Правилник о начину и поступку успостављања и вођења Регистра (члан 13. став 12),

2) Правилник о методама и начину вршења анализа оправданости пореских и непореских давања (члан 16. став 4).

Члан 20.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-643/17
15. јуна 2017. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1031

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ЛИЦА КОЈА ПРИЈАВЉУЈУ КОРУПЦИЈУ

Проглашавам Закон о заштити лица која пријављују корупцију, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Деветнаестој сједници, одржаној 15. јуна 2017. године, а Вијеће народа 23. јуна 2017. године констатовало да усвојеним Законом о заштити лица која пријављују корупцију није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1905/17
23. јуна 2017. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ЛИЦА КОЈА ПРИЈАВЉУЈУ КОРУПЦИЈУ

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет Закона

Члан 1.

Овим законом уређују се заштита лица која пријављују корупцију, поступак пријаве корупције, обавезе поступања одговорног лица и надлежних органа у вези са пријавом и заштитом лица која пријављују корупцију и друга питања значајна за лица која пријављују корупцију.

Циљ Закона

Члан 2.

Циљ овог закона јесте сузбијање корупције и обезбјеђење ефикасног механизма заштите права лица која у доброј намјери пријављују корупцију од било којег облика угрожавања или повреде тих права која би могла бити у вези са том пријавом, те развој и учвршћивање осјећаја друштвене одговорности сваког лица да пријави било који облик корупције.

Начело друштвене одговорности

Члан 3.

Свако лице има право да, у доброј намјери, пријави било који облик корупције у јавном или приватном сектору за који сазна на непосредан начин.

Начело забране спречавања пријављивања корупције

Члан 4.

Забрањено је спречавање пријављивања корупције, а свака одредба општег или појединачног акта којим се спречава пријављивање корупције не производи правно дејство.

Начело заштите пријавиоца корупције

Члан 5.

Пријавилац корупције је заштићен по основу овог закона и не смије имати штетне посљедице због пријаве ко-

рупције нити уколико се утврди да наводи пријаве учињени у доброј намјери нису тачни.

Начело забране злоупотребе пријављивања корупције

Члан 6.

Забрањена је злоупотреба пријављивања корупције достављањем информација за које пријавилац у моменту пријављивања зна да нису истините или пријављивање којим се тражи имовинска корист као награда или накнада за достављање информација и доказа о корупцији.

Начело обавезности поступања по пријави

Члан 7.

У случају пријаве корупције, одговорно лице обавезно је да предузме мјере за откривање, спречавање, сузбијање и кажњавање свих облика корупције и мјере за заштиту лица која у доброј намјери пријављују корупцију.

Пријава у доброј намјери

Члан 8.

Пријава у доброј намјери је пријава која садржи чињенице на основу којих пријавилац сумња да је покушана или извршена корупција, о којима он има властита сазнања и који се сматра истинитим, уз обавезу уздржавања од злоупотребе пријављивања.

Начело економичности

Члан 9.

Поступак у вези са заштитом лица која пријављују корупцију је хитан и спроводи се без одгађања, у најкраћем року који је потребан да се утврде све чињенице које су релевантне за доношење правилне одлуке, у складу са законима.

Област односа који се уређују законом

Члан 10.

Овим законом обезбјеђује се заштита права лица која пријављују корупцију у јавном или приватном сектору, чија је повреда или угроженост узрочно-посљедишно у вези са пријавом корупције.

Одредбе других прописа

Члан 11.

Права и обавезе одговорних лица и надлежних органа уређена одредбама других прописа који регулишу спречавање, сузбијање и кажњавање прекршаја, кривичних дјела и повреда радних дужности не умањују се одредбама овог закона.

Објашњење израза и појмова

Члан 12.

Поједини изрази и појмови који се користе у овом закону имају следећа значења:

1) корупција је свако чињење или нечињење, злоупотребом службених овлашћења или службеног положаја у приватне сврхе, ради стицања противправне имовинске или било које друге користи за себе или другог, коју предузима одговорно лице или лице које је радно ангажовано у јавном или приватном сектору,

2) пријавилац корупције (у даљем тексту: пријавилац) је физичко или правно лице које у доброј намјери пријави корупцију у јавном или приватном сектору,

3) одговорно лице је руководиоца органа Републике Српске или јединице локалне самоуправе, носилац јавних овлашћења, одговорно лице у пословном субјекту (привредно друштво, предузетник и др.) у којем је покушана или извршена корупција, односно у којем је дошло до повреде или угрожавања права пријавиоца корупције,

4) радно ангажовање је радни однос, рад ван радног односа, обављање функције, волонтирање, као и сваки други фактички рад за послодавца,

5) штетна посљедица је угрожавање или повреда права пријавиоца, а који су у узрочно-посљедишној вези са корупцијом или пријавом корупције или било какво стављање пријавиоца у неповољнији положај због пријаве корупције,